Puławy, 2023.12.21

dr hab. Jacek Karamon, prof. instytutu
Zakład Parazytologii i Chorób Inwazyjnych
Państwowy Instytut Weterynaryjny –
Państwowy Instytut Badawczy w Puławach

OCENA

osiągnięcia naukowego oraz istotnej aktywności naukowej, dydaktycznej i popularyzatorskiej dr. n. wet. Jerzego Ziętka w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych, w dyscyplinie weterynaria

Oceny dokonano na podstawie uchwały Rady Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie (nr RD Wet. 23/2023) z dnia 19 października 2023 r.

I. Informacje ogólne o kandydacie

Dr Jerzy Ziętek jest absolwentem Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Akademii Rolniczej w Lublinie, gdzie w 2003 r. uzyskał dyplom lekarza weterynarii. Podjął pracę jako doktorant w Zakładzie Mikrobiologii, Instytutu Biologicznych Podstaw Chorób Zwierząt, Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, Akademii Rolniczej w Lublinie (2003-2007). Następnie w latach 2007-2014 został zatrudniony w Katedrze Epizootiologii i Kliniki Chorób Zakaźnych tego samego Wydziału w charakterze asystenta, a od 2014 roku do dzisiaj na stanowisku adiunkta. W roku 2011 uzyskał tytuł doktora nauk weterynaryjnych, specjalność choroby zakaźne. Tytuł jego rozprawy doktorskiej, napisanej po opieką dr. hab. Barbary Majer-Dziedzic (promotora), to „Charakterystyka szczepów parwowirusa wyizolowanych od psów i ocena ich immunogenności w aspekcie opracowania inaktywowanej szczepionki". Należy podkreślić, że w trakcie pracy rozwijał swoje umiejętności i poszerzał zakres kompetencji biorąc udział w kolejnych kursach specjalizacyjnych uzyskując tytuły: specjalisty chorób przeżuwaczy (Puławy, 2011 r.), specjalista chorób zwierząt niudomowionych (Puławy, 2014 r.), specjalisty patologii i użytkowania zwierząt laboratoryjnych (Puławy 2016 r.). Ponadto, w 2003 r. Habilitant ukończył dwusemestralne studia podyplomowe w zakresie polityki rolnej oraz wykorzystania funduszy Unii Europejskiej z wynikiem pozytywnym. W 2006 r. Habilitant uzyskał kwalifikacje pedagogiczne w Międzywydziałowym Studium Pedagogicznym Akademii Rolniczej w Lublinie z wynikiem bardzo dobrym.

II. Ocena osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe dr n. wet. Jerzy Ziętek przedstawił cykl ośmiu publikacji naukowych oraz cztery rozwiązania patentowe opatrzone wspólnym tytułem: **„BADANIA NAD DIAGNOSTYKĄ I TERAPIĄ CHORÓB WYBRANYCH GATUNKÓW ŚLIMAKÓW JADALNYCH W ASPEKCIE OPRACOWANIA PODSTAW HELIKOPATOLOGII"**

Artykuły wchodzące w cykl publikacyjny:

1. Nowa metoda przyżyciowego pobierania hemolimfy wraz z ustaleniem norm fizjologicznych wybranych parametrów biochemicznych hemolimfy ślimaków Cornu aspersum. Jerzy Ziętek, Leszek Guz, Kinga Panasiuk, Stanisław Winiarczyk, Łukasz Adaszek. Med. Weter. 2017 Vol. 73 Nr 6 s. 366-369
2. Study on establishing normal ranges of chosen biochemical parameters of haemolymph of Cornu aspersum maximum and Cepaea nemoralis gastropods. Jerzy Ziętek, Leszek Guz, Stanisław Winiarczyk, Krzysztof Szkucik, Monika Ziomek, Marcin Wysokowski, Jacek Madany, Łukasz Adaszek. Pol. J. Vet. Sci. 2018 Vol. 21 No. 3 s. 445-449
3. Method of dissecting edible snails of the genus Cornu. Jerzy Ziętek, Monika Ziomek, Anna Wilczyńska. Med. Weter. 2019 Vol. 75 nr 10 s. 609-612
4. The concentration of urea in hemolymph as a marker of health in Lissachatina fulica and Cornu aspersum edible snails – a preliminary study. Jerzy Ziętek, Leszek Guz, Alicja Wójcik, Stanisław Winiarczyk, Łukasz Adaszek. Pol. J. Vet. Sci. 2019 Vol. 22 Nr 2 s. 259-262
5. Effect of bathing in a 0.1% aqueous solution of ethacridine lactate on selected physiological parameters of Cornu aspersum Müller edible snails. Jerzy Ziętek, Beata Dzięgiel, Alicja Wójcik, Anna Wilczyńska, Łukasz Adaszek, Stanisław Winiarczyk. J Vet Res 64, May 27;64(2):313-318
6. Effectiveness of spraying 10% aqueous solutions of tansy (Tanacetum vulgare) tincture to combat Riccardoella limacum mites in edible snails of Cornu aspersum Müller. Jerzy Ziętek, Alicja Wójcik, Anna Wilczyńska, Stanisław Winiarczyk, Łukasz Adaszek. Ciência e Técnica Vitivinícola Vol. 34 (n. 12, 2019), 18-32
7. The use of sodium pentobarbital intravascular injections in the premedication, anaesthesia and euthanasia of Cornu aspersum maximum for research purposes – in-house study. Jerzy Ziętek, Alicja Wójcik, Stanisław Winiarczyk, Łukasz Adaszek. Berliner und Münchener Tierärztliche Wochenschrift 132, No 11/12 (2019), 570-573
8. Determination of selected biochemical parameters of the haemolymph of free-living Cepaea nemoralis (L.) snails. Preliminary study. Jerzy Ziętek, Monika Ziomek, Monika Maćkowiak-Dryka, Anna Wilczyńska, Sylwia Sajdak, Łukasz Adaszek. Med. Weter. 78 (8), 397-400, 2022.

Patenty wchodzące w skład osiągnięcia:

1) Patent krajowy: Bezpieczna metoda podawania substancji ślimakom w formie iniekcji. Jerzy Ziętek, Łukasz Adaszek, Stanisław Winiarczyk, Leszek Guz. Nr zgł. P.420665, Nr prawa wył. Pat.231687/UNIWERSYTET PRZYRODNIC W LUBLINIE
2) Patent krajowy: Sposób przeżyciowego pobierania hemolimfy od ślimaków. Jerzy Zietek, Łukasz Adaszek, Stanisław Winiarczyk. Nr zgł. P.410296, Nr prawa wył. Pat.224839/UNIWERSYTET PRZYRODNICZY W LUBLINIE
3) Patent krajowy: Karma dla ślimaków hodowanych jako zwierzęta laboratoryjne. Jerzy Ziętek, Łukasz Adaszek, Stanisław Winiarczyk, Leszek Guz. Nr zgł. P.425207, Nr prawa wył. Pat.237379/UNIWERSYTET PRZYRODNICZY W LUBLINIE
4) Patent krajowy: Bezpieczna metoda podawania substancji ślimakom w formie iniekcji dożylnych. Jerzy Ziętek, Łukasz Adaszek, Stanisław Winiarczyk, Leszek Guz. Nr zgł. P.431290 Nr prawa wył. Pat.239077/UNIWERSYTET PRZYRODNICZY W LUBLINIE

Wszystkie 8 artykułów naukowych wchodzących w skład cyklu ma charakter prac doświadczalnych, które zostały opublikowane w latach 2017 – 2022, jedna w języku polskim, i siedem w języku angielskim. Wszystkie prace są opracowaniami wieloautorskimi, a udział procentowy habilitanta szacowany jest na 55-65%. We wszystkich 8 artykułach Habilitant jest pierwszym autorem. Siedem prac cyklu zostało opublikowanych w czasopismach posiadających *Impact Factor* od 0,197 do 1,744 – sumaryczny *IF* dla cyklu to 4,361. Zgodnie z punktacja przyjętą przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego (MNiSW) prace stanowiące podstawę do uzyskania stopnia doktora habilitowanego opublikowane zostały w czasopismach o następującej liczbie punktów: 15, 20, 70, 100, 140, 20, 40, 70 – łącznie 475 punktów MNiSW.

Cztery wynalazki (rozwiązania patentowe) zostały ogłoszone w latach 2019 – 2021. W dokumentacji każdego z nich Habilitant jest wymieniany jako pierwszy na liście (3-ech lub 4-ech) twórców wynalazku, a udział procentowy wkładu Habilitanta w autorstwo szacowany jest na 50-60%. Łączna liczba punktów MNiSW przysługujących za przedstawione rozwiązania patentowe wynosi 120.

Załączone do wniosku prace oraz patenty stanowiące osiągniecie naukowe zostały wzbogacone w autoreferacie wstępem, omówieniem wyników, przedstawieniem znaczenia uzyskanych wyników i możliwości ich ewentualnego wykorzystania oraz wykazem piśmiennictwa.

Celem badań prezentowanych w osiągnięciu było opracowanie podstaw praktycznych stosunkowo nowego działu wiedzy lekarsko-weterynaryjnej dotyczącej chorób ślimaków (helikopatologii). Zamiarem Habilitanta było wzbogacenie dość ubogiego jak dotychczas zasobu wiedzy w zakresie postpowania w hodowli ślimaków i opracowanie optymalnego przebiegu wybranych procedur.

Na początku, w autoreferacie, przed przystąpieniem do omawiania właściwych elementów osiągnięcia naukowego, Habilitant bardzo szeroko i w niezwykle interesujący sposób wprowadza czytelnika w tematykę hodowli ślimaków. Przedstawił ją od starożytności do czasów dzisiejszych. Opisał przebieg hodowli w systemie zamkniętym i otwartym, a także cechy najpopularniejszych gatunków ślimaków używanych w hodowli: ślimak szary (*Cornu aspersum*), ślimak winniczek (*Helix pomatia*) i ślimaki z rodzaju *Achatina*. Po omówieniu możliwych problemów zdrowotnych ślimaków związanych głównie z chowem fermowym i panującymi tam warunkami Habilitant przeszedł do omówienia celu prezentowanych badań własnych.

Jednym z głównych problemów lekarzy weterynarii opiekujących się fermami ślimaków jest efektywne pobranie hemolimfy w celu oceny parametrów fizjologicznych tych mięczaków. Habilitant opracował metodę przyżyciowego pobrania hemolimfy za pomocą wkłucia do głównego naczynia po usunięciu fragmentu skorupy. Metoda została opisana w **patencie 1 (nr 224839)** a badania z jej użyciem przeprowadzone badania na 80 ślimakach opisano w pierwszym artykule cyklu **[artykuł nr 1].** Metoda okazała się skuteczna i stosunkowo prosta w wykonaniu, prawdopodobnie możliwa do masowego użycia w przyszłości.

W dalszych badaniach **[artykuł nr 2]** Habilitant wraz z zespołem oceniał eksperymentalnie wpływ podaży doksycykliny. Analiza aktywności enzymów AST i ALT wykazała, że antybiotyk ten wpływa na pracę trzuskowątroby ślimaków podwyższając istotnie poziom tych enzymów, który wzrastał w trakcie badania, w porównaniu do grupy kontrolnej. Habilitant udowodnił że doksycyklina, antybiotyk często stosowany wraz z karmą, powoduje zmiany wartości biochemicznych hemolimfy ślimaków.

Swoje bogate doświadczenia w przeprowadzaniu sekcji ślimaków Habilitant opisał w **artykule nr 3**. Opisał tam szczegółowo przebieg procedury sekcji, w tym także „czyste" pobranie próbek tkanek do badań mikrobiologicznych. Opisane zostały tam także zmiany patologiczne charakterystyczne dla niektórych chorób ślimaków fermowych. Na podstawie zebranego materiału oceniono, że główne przyczyny wzrostu śmiertelności w hodowlach ślimaków to błędy hodowlane, infekcje bakteryjne i inwazje roztoczy.

Habilitant po analizie literatury postanowił potwierdzić występowanie zjawiska podwyższenia stężenia mocznika w hemolimfie ślimaków w przebiegu niektórych jednostek chorobowych. W badaniach opisanych w **artykule nr 4** autorzy wykazali, że ślimaki z gatunków *Lissachatina fulica* i *Cornu aspersum* poddane warunkom negatywnie wpływających na ich kondycję i stan zdrowia (głodówka, nieprawidłowe warunki utrzymania) wykazują podwyższony poziom mocznika w hemolimfie - w porównaniu do grup kontrolnych. Habilitant wraz ze współpracownikami potwierdził, że proste badanie laboratoryjne, jakim jest analiza poziomu mocznika w hemolimfie ślimaków fermowych może stanowić bardzo przydatny i praktyczny element monitoringu stanu zdrowotnego tych zwierząt.

W hodowlach ślimaków upowszechniły się różne metody utrzymania higieny, jedną z nich jest kąpiel tych mięczaków w roztworze riwanolu (mleczanu etakrydyny). Habilitant postanowił sprawdzić potencjalnie negatywny wpływ tego rodzaju zabiegu na zdrowie

ślimaków **[artykuł nr 5]**. Do doświadczenia użył 80 ślimaków podzielonych na grupy z których jedną poddawano kąpielom w 0,1% roztworze riwanolu codziennie przez tydzień. W trakcie doświadczenia analizowano stan zdrowia zwierząt poprzez badanie masy ciała, liczby hemocytów, aktywności ALT i AST i stężenia mocznika. Badania wykazały, że ślimaki poddawane kąpielom profilaktycznym w roztworze riwanolu charakteryzowały niekorzystne parametry co wskazuje na prawdopodobnie niekorzystny wpływ tych zabiegów na zdrowie zwierząt.

W **artykule nr 6** opisano badania dotyczące zwalczania inwazji roztoczy *Ricardoella limacum*. Habilitant zastosował oprysk roztworem nalewki z wrotycza (*Tanacetum vulgare*), który okazał się skuteczny w ograniczeniu inwazji *R. limacum*. Należy zaznaczyć, że proponowana terapia nie wywołuje żadnych efektów ubocznych i nie pozostawia w tkankach niedozwolonych, potencjalnie szkodliwych dla ślimaków i konsumentów pozostałości (z czym mamy do czynienia w przypadku stosowania insektycydów). Ponadto godny podkreślenia jest fakt, że użycie roztworu wrotyczu w tym celu jest autorskim pomysłem Habilitanta.

Habilitant opisał także własną metodę bezpośredniego podawania do układu krążenia środka znieczulającego (pentobarbitalu sodu) u ślimaków lądowych **[artykuł nr 7].** Procedura ta ułatwia znacznie zabiegi konieczne do przeprowadzenia u ślimaków (np. pobieranie hemolimfy). Jest także przydatna w przeprowadzaniu eutanazji jako alternatywa do innych mniej humanitarnych metod.

Habilitant podjął także badania nad fizjologią i parametrami biochemicznymi ślimaków z gatunku wstężyk gajowy (*Cepaea nemoralis*), które mają odgrywać rolę modelu doświadczalnego [**artykuł nr 8]**. Autorzy przeprowadzili wszechstronną analizę hemolimfy (AST, ALT, mocznik, fosfataza zasadowa /AP/, kwas moczowy, białko całkowite, wapń) opracowując orientacyjne normy biochemiczne dla tego gatunku ślimaka. Autorzy zwrócili uwagę na inne poziomy niektórych parametrów niż uzyskane w badaniach opisanych 4 lata wcześniej [artykuł nr 2]. Habilitant tłumaczy to zjawisko różnymi warunkami utrzymania ślimaków w poszczególnych doświadczeniach – w jednym ślimaki utrzymywano w laboratorium, w drugim zbierane były one ze środowiska naturalnego. Dlatego praktycznym wnioskiem podjętych badań jest zasygnalizowanie konieczności uwzględniania warunków środowiskowych podczas interpretacji wyników badań biochemicznych ślimaków.

Ponadto, Habilitant przedstawił w ramach osiągnięcia cztery patenty dotyczące nowatorskiej metody podawania substancji ślimakom w formie iniekcji **[patent nr 1 i 4]** i pobierania hemolimfy **[patent nr 2]**. Opracowano także recepturę karmy dla ślimaków hodowlanych [**patent nr 3]**.

Podsumowując prace przedstawione jako główne osiągnięcie naukowe (artykuły i patenty) oceniam zdecydowanie pozytywnie. Należy podkreślić, że lokalizują się one w bardzo specyficznym i precyzyjnie określonym zakresie tematycznym (helikopatologia). Habilitant wykazał dużą wiedzę i zaangażowanie w podjętej tematyce badawczej. Osiągnięcie naukowe jest istotnym i nowatorskim poszerzeniem wiedzy w dyscyplinie weterynaria w bardzo unikatowym zakresie wiedzy lekarsko-weterynaryjnej. Ponadto, deklarowany

znaczący wkład w tworzeniu prac oraz fakt bycia pierwszym autorem we wszystkich publikacjach potwierdza kluczową rolę Habilitanta w ich tworzeniu.

III. Ocena aktywności naukowej

Dokumentacja dorobku naukowego została przygotowana niezwykle starannie i precyzyjnie. Według dokumentacji przygotowanej przez Bibliotekę Główną Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie dorobek naukowy dr Jerzego Ziętka liczy sobie 34 publikacje w czasopismach naukowych posiadających Impact Factor (IF), 59 publikacji w czasopismach naukowych bez IF, autorstwo w 5 monografiach i w 5 rozdziałach monografii, 34 doniesienia konferencyjne, 21 publikacji popularnonaukowych.

Z zestawienia wyników cytowań sporządzonego przez pracownika Oddziału Informacji Naukowej Biblioteki Głównej UP w Lublinie sporządzonego na dzień 11 marca 2022 r. wynika, że według bazy Web of Science Core Collection liczba prac indeksowanych w bazie wynosiła łącznie 53. Prace dr Ziętka były stosunkowo często cytowane - liczba cytowań na dzień sporządzenia zestawienia wynosiła 416 (bez autocytowań 381) a indeks Hirsha wynosił 10. Natomiast wg. bazy Scopus liczba prac indeksowanych w bazie wynosiła 39, liczba cytowań 147 (bez autocytowań 123), a index Hirsha - 7.

Należy podkreślić, że te wysokie wskaźniki Habilitant uzyskał w przeważającej większości w okresie po obronie pracy doktorskiej, co wskazuje na prawidłowy i bardzo intensywny rozwój naukowy.

Działalność naukowa Habilitanta, oprócz tej przestawionej w osiągnięciu naukowym związanej z helikopatologią, obejmuje szereg innych zagadnień badawczych związanych gównie z chorobami zakaźnymi zwierząt. Pierwszym zagadnieniem, któremu Habilitant poświęcił znaczna część czasu i zaangażowania była **parwowiroza psów.** Przygodę z parwowirusem dr J. Ziętek rozpoczął od uczestnictwa w badaniach nad odpowiedzią immunologiczną obserwowaną u lisów po szczepieniu przeciw parwowirozie. Natomiast uwieńczeniem badań nad tym wirusem była praca doktorska, której tematem była izolacja i identyfikacja szczepów parwowirusa psiego (CPV) w aspekcie opracowania szczepionki. Temat ten Habilitant kontynuował w roli promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim dotyczącym CPV. Badania te przyniosły wiele ciekawych wyników opublikowanych w kilku znaczących publikacjach naukowych. Przedstawiono m.in. zróżnicowanie genetyczne szczepów CPV u psów w Polsce, seroprewalencję u psów we wschodniej Polsce, a także optymalizację i porównanie metod molekularnych używanych w diagnostyce tej choroby.

Dr Jerzy Ziętek brał udział także w badaniach dotyczących chorób bydła - dot. zatruć ergawoliną, metod identyfikacji bakterii w mleku w trakcie mastitis, badań biochemicznych przy ropomaciczu oraz badań nad glikoproteiną wirusa BHV-1.

Innym tematem uwieńczonym także kilkoma publikacjami była fitoterapia. Habilitant uczestniczył w badaniach nad zastosowaniem olejków eterycznych przeciwko *Babesia canis*, w tym określeniem ich aktywności biologicznej. Ciekawie prezentują się badania dotyczące hamującego wpływu kapsaicyny na komórki nowotworowe. W trakcie tych badań stworzono, przy udziale Habilitanta, pracownię hodowli komórkowych.

Część aktywności naukowej Habilitanta dotyczy chorób zwierząt nieudomowionych – współuczestniczył w badaniach nad anaplazmozą danieli i lemurów, a także nad chorobą krwotoczną zajęcy. Ponadto brał udział w pracach nad zakażeniem ryb ozdobnych bakteriami z rodzaju *Mycobacterium* spp., nad nosówką psów, immunostymulacją nieswoistą w leczeniu zapalenia górnych dróg oddechowych kotów, i innych. Wyniki prac klinicznych, diagnostycznych oraz opracowania popularnonaukowe dotyczące różnych jednostek chorobowych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych opublikował w licznych artykułach skierowanych głównie do lekarzy weterynarii.

Dr Jerzy Ziętek jest autorem wielu doniesień konferencyjnych, brał czynny udział w 40 konferencjach naukowych krajowych i międzynarodowych

Jego doświadczenie naukowe zostało dostrzeżone w środowisku naukowym, co skutkowało zaproszeniem go do recenzji artykułów w takich czasopismach (z listy JCR) jak Medycyna Weterynaryjna (1), Res Gestae (2), postępy Mikrobiologii (1), Public Library of Science (PloS) (2).

Należy podkreślić, że Habilitant **wykazał się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni (instytucji naukowej).** Mianowicie oprócz badań prowadzonych w swojej macierzystej uczelni w Lublinie dr Jerzy Ziętek współpracował z zespołem naukowym z Niemiec (Technische Universitat und Bergakademie, Freiburg) wykorzystując swoje bogate doświadczenie badawcze. Wspólne projekty realizował zarówno w UP w Lublinie, jak również w ramach miesięcznego stażu naukowego we Freiburgu (2018 r.). Widocznym rezultatem wspólnych badań są m.in. artykuły naukowe:
- 3D Chitin Scaffolds of Marine Demosponge Origin for Biomimetic Mollusk Hemolymph-Associated Biomineralization Ex-Vivo (Mar. Drugs 2020, 18, 123),
- Electrochemical method for isolation of chitinous 3D scaffolds from cultivated Aplysina aerophoba marine demosponge and its biomimetic application (Applied Physics A 126:368, 2019),
- Functionalization of 3D Chitinous Skeletal Scaffolds of Sponge Origin Using Silver Nanoparticles and Their Antibacterial Properties (Mar. Drugs 2020, 18, 304).

Podsumowując, można stwierdzić, że niezwykle bogate doświadczenie pracy badawczej, działalności publikacyjnej i pracy klinicznej skoncentrowane w dużej mierze na aspekcie chorób zakaźnych zwierząt, a w ostatnim okresie kariery także na tak specyficznej dziedzinie jak choroby ślimaków, czyni z pana dr. Jerzego Ziętka niekwestionowanego eksperta w tym zakresie.

IV. Ocena działalności dydaktycznej, popularyzatorskiej oraz organizacyjnej

Na duży podziw zasługuje szeroka aktywność dydaktyczna, organizatorska i popularyzatorska Habilitanta. Od początku zatrudnienia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej prowadził (i prowadzi do tej pory) zajęcia ze studentami w zakresie chorób zakaźnych zwierząt. Jest uznanym klinicystą, co przekłada się na efektywną i docenianą współpracę ze studentami w ramach staży grupowych - wcześniej w Klinice Chorób Zakaźnych potem w Oddziale Małych Ssaków. Prowadzi sekcję Drobnych ssaków przy kole

Naukowym Medyków Weterynaryjnych aktywizując zawodowo i naukowo studentów. Opracował program nauczania dla przedmiotu Choroby Małych Ssaków. Był promotorem 12 prac magisterskich i 13 prac inżynierskich dotyczących tematyki chorób drobnych ssaków, diagnostyki weterynaryjnej, behawiorystyki i chorób ślimaków. Był także recenzentem 3 prac magisterskich.

W 2019 r. został powołany do pełnienia funkcji **promotora pomocniczego** w przewodzie doktorskim lek. wet. Alicji Wójcik pt. Badanie wybranych aspektów parwowirozy u psów.

Ważnym elementem zaangażowania popularyzatorskiego Habilitanta jest jego działalność wydawnicza – w latach 2010 – 2019 uczestniczył w opracowywaniu i wydaniu 5 książek dotyczących weterynarii przeznaczonych dla lekarzy weterynarii praktyków oraz studentów medycyny weterynaryjnej. Swoje doświadczenie kliniczne wykorzystywał w pracy w Klinice Weterynaryjnej Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie zajmując się leczeniem małych ssaków, ostatecznie w utworzonym w 2018 r. Oddziale małych ssaków. Co najważniejsze, w świetle tematyki osiągnięcia naukowego załączonego do wniosku habilitacyjnego, dr Jerzy Ziętek poprzez podejmowanie nowych lekarsko-weterynaryjnych wyzwań klinicznych został jednym z pierwszych lekarzy weterynarii zajmujących się leczeniem i profilaktyką chorób oraz utrzymaniem ślimaków fermowych, stając się niekwestionowanym autorytetem w tej dziedzinie.

Za swoją działalność dydaktyczna i popularyzatorską została doceniony następującymi wyróżnieniami:

- nagrodą Rektora UP za wyróżniająca się działalność kliniczną
- dwukrotnie przez studentów nadaniem zaszczytnego tytułu „Primus inter pares" (doroczne wyróżnienie samorządu studenckiego Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie)
- nominacjami do nagrody „serce dla zwierząt" przyznawanej przez Portal psy.pl (2015) oraz „osobowość roku" w plebiscycie Kuriera Lubelskiego (w kategorii działalność charytatywna i społeczna).

Wniosek końcowy

Przyjmując za podstawę mojej oceny całość dorobku naukowo-badawczego, osiągnięć organizacyjnych, dydaktycznych i popularyzatorskich, a także cykl prac stanowiący osiągnięcie naukowe, uważam że zarówno istotna aktywność naukowa jak i osiągnięcie naukowe wnoszą znaczący wkład w rozwój nauki w dyscyplinie weterynaria i zdecydowanie zasługują na pozytywną ocenę. Stwierdzam, że dr Jerzy Ziętek spełnia kryteria stawiane Kandydatom do stopnia doktora habilitowanego określone w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2023 poz. 742).

Zatem wnioskuję o podjęcie dalszych czynności o nadanie dr Jerzemu Ziętkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych, dyscyplinie weterynaria.